

ಯಶಸ್ವಿಯೋ

ಡಾ.ನಾ.ಮೊಗಸಾಲೆ

ಕಲೆ: ಅಕ್ಷಯ್ ಹೆಚ್ ಜಾಲಿಮನೆ

ಸ೦ ಜೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಸೀತಾಪುರದ ‘ದುಗ್ಂ ಭವನ’ಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೋಟಿಮೂಲೆ ದಾಸುಭಟ್ಟು ಹೋಟೀಲ್ ಮಾಲಕ ಪುಪ್ಪಣಿಯ ಗಲ್ಲಾಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ನೋಡಿ, ಮಾಡಿ ಗೋವಿಂದಯ್ಯನಲ್ಲಿ ‘ಪಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ‘ರಾಂಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ. ಯಾಕೆ ಅಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಅವರು ಈಗ ಬಂದಾರು ಬಂದಾರು ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದವನೇ, ‘ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ರಾಂಪುರದಿಂದ ಬಂದ ಎರಡೆರಡು ಬಸ್‌ ನೋಡಿದೆ. ವರದರಲ್ಲಿ ಅವರಿರಲಿಲ್ಲ!’ ಎಂದ.

ದಾಸುಭಟ್ಟು ‘ಹೌದಾ?’ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ‘ಒಂದು ಚಹಾ ಕೊಡು ಮಾರಾಯ’ ಎಂದರು. ಹಿಂದೆ ‘ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಹಾ ಕೊಡು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈತ ಚಹಾವನ್ನು ಕುದಿ ಕುದಿಯುವ ಹಾಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಾಗಿ, ತಾನು ಅದನ್ನುತ್ತಿ ಒಂದು ಗುಪುಕು ಹಿರಿದ್ದೇ ತಡ ಅ ಬಿಸಿಗೆ ತನ್ನ ಮೊಲಿನ ಹಲ್ಲಿನ ಸೆಟ್‌ (ಡೆಂಚರ್) ಬಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರು, ‘ಅದು ಗೋತ್ತಲ್ಲ ನಿನಗೆ?’ ಎಂದು

ಆರೋಪಿಸಿ ‘ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಹುದುಗಾಟಿಕೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ವರುಷ ಹೋಗಲಿ, ಆಗ ನೀವೂ ಹಲ್ಲಿನ ಸೆಟ್‌ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೇಕಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದರು.

ಗೋವಿಂದಯ್ಯ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ತಲೆಯನ್ನೂ ಆಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಚಹಾವನ್ನು ಹದವಾಗಿ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ದಾಸುಭಟ್ಟು ಹುಕಿತ ಟೆಬಲ್ಲಿನ ಮುಂದಿಟ್ಟು. ದಾಸುಭಟ್ಟು ಆ ಚಹಾದ ಗಾಳಿಸನ್ನ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಟ್ಟೆ ‘ಹ್ಹ, ಬಿಸಿ ಅಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ಕುಡಿಯುವುದು ಹೇಗಯ್ಯ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಒಂದೆಂದೇ ಸಿಪ್ಪೆ ಹೀರಲು ಮುಂದಾದರು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ‘ದುಗ್ಂ ಭವನ’ದ ಇದಿರು ರಿಕ್ಲೂ ಒಂದು ನಿಂತಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಿನಸಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಪುಪ್ಪಣಿಯ್ಯು ಚಹಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದಾಸುಭಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಓ, ದಾಸುಭಟ್ಟು?’ ಎಂದು ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕು ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರು. ದಾಸುಭಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವಂತೆ ಮುಗುಳ್ಳನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಡೆಂಚರಿನ ಹದಿನಾರು ಹಲ್ಲಾಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ‘ಇಷ್ಟು ಸಾಮಾನು ಯಾಕೆ ಮಾರಾಯರೇ ಈಗ ಮನಗೆ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.